

дарове, и ученици-ти говорѣхъ и за тѣхъ. (Лук. 21; 5.) Наедно съсъ всичкый-тъ народъ ученици-ти Христови много почитахъ храмъ-тъ, и мѣчно можахъ да повѣруватъ че имаше да ся развали всячка тази свѣтлость.

П. Що имъ рече Исусъ?

О. А Исусъ имъ рече, Не видите ли всичко това? Истинж ви казувамъ, Нѣма да остане тука камъкъ на камъкъ който да ся не съсыне. Ст. 2.

П. Какъ ся извърши това пророчество?

О. Когато Римляни-ти прѣзѣхъ Иерусалимъ, военачалникъ-тъ имъ Титъ много желаше да упаци храмъ-тъ, и даде строги повелѣнія да не поврѣдятъ свѣтлы-ты му зданія. Но заради упорство-то на Иудей-ты и свирѣпость-тъ на Римскы-ты войны станѣхъ суетны всичкы-ты му старанія. Въ устремленіе-то на сраженіе-то, противъ Титовы-ты повелѣнія, Римляни-ти хвърлихъ огнь въ храмъ-тъ и изгорѣ все що пояжда огнь; а послѣ прѣровихъ и разорихъ всичко-то останало, за да търсятъ злато-то и другы-ты съкровища; така щото това чудно Христово пророчество точно ся извърши между четиридесетъ години слѣдъ изреченіе-то.

П. Като сѣдѣхъ върху Елеонскъ-тъ горъ що пытахъ ученици-ти?

О. И когато сѣдѣше на Елеонскъ-тъ горъ, дойдохъ при него ученици-ти му на странъ, и казувахъ, Кажени, кога ще бѣде това, и що е знаменіе-то на твое-то пришествіе, и на свършеніе-то на вѣка? Ст. 3.

П. Що искахъ ученици-ти да рекътъ съ тѣзи послѣдни думы, “свѣршваніе-то на вѣка?”

О. Види ся че тѣ още не разумѣвахъ че Христово-то царство щѣше да е съвсѣмъ духовно, и мысляхъ че като дойде да истрѣби непріатели-ты си, той ще ся въцари върху земѣ-тъ,